

ברונו גרונינג
מהפכה
ברפואה

טיהור שמו של אדם
שלא הוערך כהלכה
תיעוד רפואי של ריפוי רוחני

ד"ר מתיאס קאמפ

מהפכה ברפואה

ברונו גרונינג

מהפכה ברפואה

טיהור שמו של אדם שלא הוערך כהלכה

תיעוד רפואי של ריפוי רוחני

ד"ר מתיאס קאמפ

חוג ידידי ברונו גרונינג

ספר זה אינו למכירה - פריט חוג ידידי ברונו גרונינג. תפוצתו בעזרת תרומות.

1th Edition 2010

© Kreis für geistige Lebenshilfe e.V.,
Haidauer Str. 6,
93107 Thalmassing, גרמניה

Internet: www.bruno-groening.org/hebrew

פרסום זה, כולל כל תוכנו, זכות היוצרים מוגנת לפי חוק. כל העתקה, שחזור, תרגום, מיקרופילם, אחסון אלקטרוני ועיבוד ללא רשות רשמית בכתב של Kreis für geistige Lebenshilfe e.V. היא בהחלט אסורה לפי החוק.

ISBN 978-3-86769-130-7 hebräisch

מהדורה מקורית בגרמנית:

Bruno Gröning - Revolution in der Medizin
Rehabilitation eines Verkannten
ISBN 978-3-933344-69-4 deutsch

Ich bin nichts, der Herrgott ist alles.
Ich will weder Geld noch Gold,
was ich will und kann allen
Menschen helfen und heilen.
Wer den Herrgott verkennt
ist es nicht wert gehalten
zu werden.
Der grösste Arzt aller Menschen
ist und bleibt unser Herrgott.

Gräfelting, den 8. Tu 49.

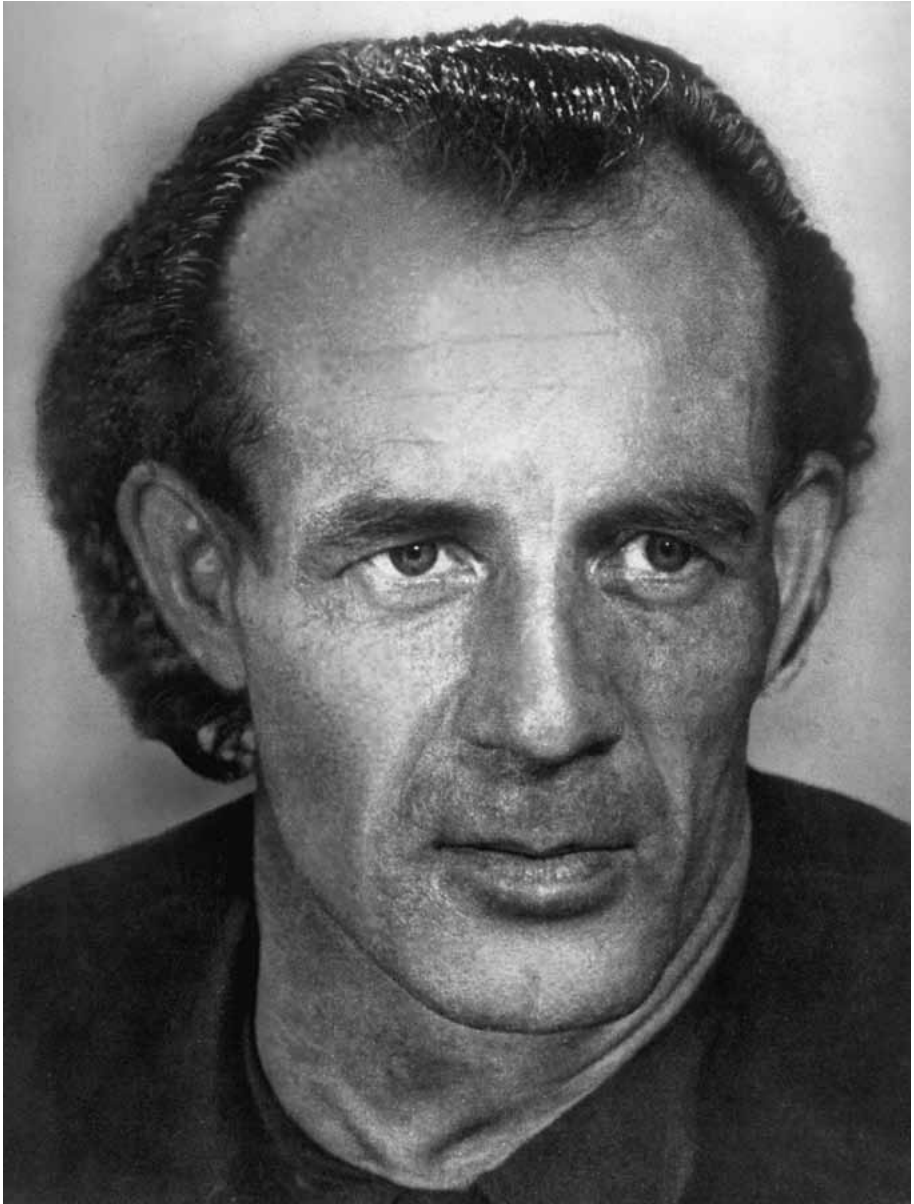
früher

אני שום דבר, אלוהים הוא הכל.
אני לא רוצה כסף ולא זהב,
מה שאני רוצה ויכול לעשות זה לעזור
ולרפא את כל האנושות.
מי שמתעלם מאלוהים,
אינו ראוי לקבל עזרה.
הרופא הגדול מכולם
הינו ולעולם יהיה אלוהינו.

גרוננינג

גרפלפינג, 8 ביוני, 1949

כתב ידו של ברוננו גרוננינג

ברונו גרונינג (1959-1906)

תוכן עניינים

13	הקדמה
16	נאום מאת ברונו גרונינג
19	1. האדם שלא הוערך כהלכה
19	אין דבר שלא ניתן להחלים ממנו
24	נס הרפורד
29	2. ברונו גרונינג – האדם
29	ילד יוצא דופן
34	מגוון רחב של תעסוקות
35	נישואים לא מאושרים
37	מלחמה ומחנה שבויים
39	"אני רק משרתו הצנוע של אלוהים"
43	ריבוי הסובלים
50	"הוא באמת ובתמים אהב את אלוהים"
53	"אני בסך הכל אדם שנשאר מקורב לטבע"
56	דעת מומחים ברפואה
62	ברונו גרונינג: הצהרה
65	3. שיטתו של ברונו גרונינג
65	סודו של ברונו גרונינג נגלה על-ידי המדע?
66	ברונו גרונינג: "קיום האלוהים הוא עובדה"
68	קליטת אנרגית הבורא
	Heilstrom: הצעה או אנרגית ריפוי?
69	אפקט ה-X בעבודתו של ברונו גרונינג
74	"Regelungen" – התנקות הגוף?
79	חשיבות המחשבה בעת תהליך Regelung
81	כוח המחשבה
86	דיבור על המחלה – סכנה גדולה בתהליך ההחלמה
89	חמלה במקום רחמים

91	הפסיקו לרכל!
94	חשיבה מבוקרת היא השער לאור האלוהים
95	הקשבה לאלוהים במקום לאדם – הדרך חזרה לאינטואיציה
104	שיטתו של ברונו גרונינג – הדרך לאלוהים?
108	סיכום
109	טוב ורע. מלחמת הקודש בנפש האדם
124	זמן
126	"האמן ובטח, הכוח האלוהי עוזר ומרפא"
133	אהבה – החוק הבסיסי של החיים

135 **4. עבודתו של ברונו גרונינג**

137	הרפורד וטרברוקוף – החלמת אלפים
145	הדרך לעבודה מאורגנת היטב
148	גבולות ההחלמה
155	כיצד מתרחשות ההחלמות?
164	ריפוי מרחוק
171	החשיבות הבלתי מוכרת של המוח האנושי
178	המישורים הנעלים של הקיום האנושי
192	פנייה לעצמים

199 **5. אנטגוניזם וכוחות הנגד**

200	צו בית-המשפט נגד הריפוי
207	המאבק לקבל רשות
225	עמיתים "בלתי אנוכיים"
236	נקמת מנהלים לשעבר
259	ה"תגלית" של בית-המשפט סולטיקו
265	נאשם בתמימות

269 **6. השיטות השגויות ברפואה המודרנית**

270	דרך ללא מוצא
283	ניסויים בבעלי-חיים – סבל נוראי בשירות ה"בריאות"

292	הנדסה גנטית – קצה גבול האסון
307	דיכוי הרוח
318	מקומו של ברוננו גרונינג ברפואה
324	מהפכה ברפואה

329 **7. סבל בלתי ידוע – המבתן הארוך של אדם שטעו בשיפוטו**

329	הסיכוי עבור האנושות
338	שליחות מרה
362	אין מוות

369 **8. עבודתו של ברוננו גרונינג כיום**

370	חוג ידידי ברוננו גרונינג: ארגון המבוסס על אהבת רעים
-----	---

383 **9. דו"חות החלמה מתועדים**

383	- החלמה מנזק מוחי (פגם מוחי מילדות) סוזנה וידינג (26)
392	- החלמה מפוליאורטריטיס כרוני דגמר דה מייסטר (34)
398	- החלמה מבעיית מעיים מלידה רימונד שרייבר (1)
403	- החלמה מליקוי שמיעה יורגן באולנדורף (54)
406	- החלמה מאסטמה ברונכיטית ומאלרגיות אנה-מרי שוובי (49)

ספה

411	נאום שניתן על-ידי ברוננו גרונינג ב-1957
-----	---

ראה באורים

Heilstrom הזרם המרפא

במילים אלו, מגדיר ברונו גרונינג את הכח הרוחני ואת ההשפעה שלו.

Einstellen התכוונות

האדם מכוון את עצמו לקליטת הכח האלוהי ומפנים זאת לתוך עצמו.

Regelungen הכאבים המרפאים

דרך קליטת הזרם המרפא נוצר תהליך ניקוי בגוף שיוצר תנועה, שיכול להביא לכדי כאב. המחלה יוצאת החוצה מהגוף. לזה קורה ברונו גרונינג "הכאב המרפא".

הקדמה

כיום יש מספר גדל והולך של אנשים המוצאים כי הרפואה הקונבנציונלית אינה מרפאה אותם ולכן מחפשים דרכים אחרות להחזיר להם את בריאותם. לא רק שיש מספר גדל והולך של אנשים המתעניינים ברפואה טבעית, אלא גם כאלו המעוניינים בריפוי רוחני, שבמשך שנים רבות נחשב כטאבו, ועכשיו דורש תשומת לב הולכת וגוברת. מצד שני, נושא זה מטופל באופן שלילי על-ידי התקשורת, המציגה באופן חד-צדדי מקרים אינדיבודואליים המעוררים את הספק לגבי אמינות הריפוי הרוחני באופן כללי.

שפע הדעות שבדרך כלל משולל לגמרי מכל ידע מוצק בנושא ולעיתים בר מחלוקת – מדגיש את דחיפות הצורך בדיווח חסר רגשנות. במיוחד לאור ההתעצמות ההדרגתית במשבר הרפואה המודרנית, כשמחירה האסטרונומי בעשרות השנים האחרונות יכול רק להשתוות לעלייה התלולה במספר החולים. משאיר מעט מאוד מקום לחילוקי דעות ספקולטיביים, ודורש פעילות מהפכנית מחוגים אחראים.

בהתבסס על העיקרון "מי שמחלים צודק", בסוף שנות ה-50' 200 בתי-חולים בשירות הבריאות הממלכתית של בריטניה אימצו את הריפוי הרוחני. כיום כ-1800 בתי-חולים מאמצים את הריפוי הרוחני. מועצת הבריאות הכללית של בריטניה מודה ש"מדע הרפואה אינו יכול להסביר החלמות הקורות בשיטת הריפוי הרוחני".

בגרמניה, לעומת זאת, קבלת הריפוי הרוחני על-ידי חוגים ממשלתיים לרפואה קונבנציונלית עדיין נראית כנמצאת ברמה הזוהה לזו שבארצות מתפתחות. בגרמניה הריפוי הרוחני אינו מעוגן בחוק והמחלים הרוחני אינו מכוסה חוקית. חוקים וכללים מקצועיים ברפובליקה הפדראלית אפילו אוסרים על הרופאים לשתף פעולה עם מרפאים ברפואה משלימה או עם מרפאים רוחניים. זה מעל להבנתם של רבים בתחום הרפואה, שריפוי בכוח בלתי נראה, יכול להשפיע על הגוף האנושי, כיון שהם מוצאים שקשה להם לראות מעבר לגבולות הצרים של המדע הקונבנציונלי.

אם עדיין יש התנגדות אדירה שכזאת, דעות קדומות ומידע קלוקל בקשר לריפוי רוחני שעליו יש להתגבר בעידן הנוכחי ובמיוחד בגרמניה, ניתן רק לדמיין אילו קשיים עמדו בפני ברונו גרונינג ברגע שפורסמו ההחלטות המדהימות שהיה אחראי להן בשנות ה-50'.

בורות, קנאה, דעות אידיאולוגיות שהתהוו ללא גיבוי בעובדות, ובעזרת מחקר שטחי מטיל אימה, יצרו לגבי איש זה תמונה בתקשורת שגרמה להתנגדות מחפירה לעדויות בנות זמנו של עדי ראייה, דעות מקצועיות (ראה פרק 2) ודו"חות החלמה שהתאפשר לי לעיין בהם עבור כתיבת ספר זה. בנוסף לכך התאפשר לי לשוחח עם אנשים רבים שהכירו אותו.

במהלך החקירה שעשיתי, זכיתי להבנה יותר מעמיקה של הריפוי הרוחני, והתבהר לי יותר ויותר חלק מהרקע שהביא להתנגדות המסיבית לצורת הריפוי העתיקה והראשונית הזאת של המוסדות שהוקמו על-ידי החברה. הבנתי מדוע אדם כברונו גרונינג, שהציג בצורה קיצונית את הידע המודחק של כוח הרוח, והציע ללא תשלום לאלפי חולים שהוכרזו כחשוכי מרפא בהתאם לשיטות האבחון של הרפואה הקונבנציונלית לזכות בהחלמה מוחלטת, יהווה סכנה עבור חברה שכוחה היה מבוסס על בורות וסבל האוכלוסייה.

חומר שלא פורסם בעבר, יזרע אור לגבי הגדון בעניין תפקידי מדע הרפואה ותעשיית הרוקחות והמיזוג הרה האסון עם הרפואה והמוסדות הציבוריים, אך גם אחריות הכנסיות המובילות לגבי הסתרת האומללות בתקופתנו.

הבסיס המניע לכתיבת ספר זה היה בכך שההחלטות, לא רק קרו בתקופת חייו של ברונו גרונינג, אלא שגם כיום הן ממשיכות לקרות ואף במספרים הולכים וגדלים לגבי מקרי מחלות הגוף החמורות, רק בכך שהמחלימים משתמשים בשיטתו. בתקופה, שלמרבת הצער האמונה לוקה בחסר, שיטתו של ברונו גרונינג – וכרופא אני משוכנע בכך – מציעה אפשרויות החלמה שלא יכולתי להעלות על הדעת כאפשרויות.

חולים, שהוגדרו על-ידי הרפואה הקונבנציונלית כ"לא ניתנים לריפוי", יכולים להפעיל כוח ריפוי שלא מכיר את המלים "בלתי ניתן לריפוי".

עבור אנשים אלו כתבתי ספר זה. אך אני גם קורא לעמיתיי להבין כי עליהם להרחיב את גבולות הידע שלהם כהתחייבות מוסרית כלפי המטופלים שלהם, ולשחרר את עצמם מהמגבלות הדוגמטיות של המגמה הגופנית החד-צדדית

ברפואה הקונבנציונלית. עליהם לכוונן עצמם לריפוי הרוחני. רק כשילמדו לא לעבוד נגד, אלא יחד עם רופא-העל למען כל האנושות, כפי שכינה ברונו גרונינג את אלוהים, הם יוכלו להתנתק מהקיום המעורפל של איש הרפואה ויהפכו לרופא אמיתי.

הצלחת רופאים שהעזו לעשות צעד זה מאותת על מסר שלא ניתן לטעות בו.

מתיאס קאמפ

"אני מאמין שלריפוי מטאפיסי בשיטות רוחניות יהיו אפשרויות עתידיות מעל לכל דמיון. ואני מאמין שהטווח שלהן יעלה בסופו של דבר, בצדק או שלא בצדק, על זה שאנו מכנים כיום "פונקציונלי" וגם יחבוק כל חי. אני רואה לפניי שחר עידן חדש בו כאשר אדם ישקול ניתוחים מסויימים, למשל לגבי גידולים פנימיים, יעשה זאת רק למטרות קוסמטיות ויזדעזע למחשבה שבעבר הידע הרפואי היה כל כך מוגבל. אז בקושי יהיה מקום לתרופות מימים ימימה. אני לא מתיימר לבוז לתרופות מודרניות ולניתוחים; להפך הוא הנכון, אני רוכש להם כבוד רב. אך זכיתי לראות את האנרגיות העצומות הטבועות באישיות וכן במקורות חיצוניים, אשר במקרים מסויימים עוברים דרך הנ"ל, ואותן אני רק יכול לכנות כאלוהיות. אנרגיות אלו יכולות לרפא, לא רק אי סדר תפקודי, אלא גם גופני, המופיע כסימפטומים של הפרעות רגשיות ומנטליות."

פרופסור ד"ר קארל גוסטב ג'נג

נאום מאת ברונו גרונינג ב-31 לאוגוסט, 1949, בטרברהוף, רוזנהיים.

"רעיי בני האדם היקרים! אחיי ואחיותיי!

במשך שנים רבות כולכם חיפשתם עזרה. במשך שנים רבות כולכם חיפשתם את בריאותכם, שאותה איבדתם לפני שנים. אני יודע שכאן ובכל מקום לאנשים יש את אותם הרעיונות. בכל מקום אליו אני הולך, המצב הוא זהה. כולם מחפשים עזרה והחלמה. בכך אני לא מתכוון שרופאים, שאולי עשו כל שהיה ביכולתם כדי לעזור לכם, הם רעים כי לא יכלו לעשות זאת. לא. הרופאים עושים כמיטב יכולתם כדי לעזור לכם. אך הם לא תמיד יכולים לתת לכל אחד את העזרה הנחוצה.

עליי להבהיר נקודה אחת. והיא: הרופא היחיד, הרופא לכל האנושות הוא אלוהים.

לפני אלפי שנים האדם סטה מדרך הטבע. הוא איבד את אמונתו באלוהים. כל אחד האמין שהוא יכול לקיים את עצמו כפי שחפץ. האמונה הרווחת היתה: 'עכשיו כשאנחנו על כדור הארץ, נוכל לסדר דברים כך שיתאימו לצרכינו, ונסתדר'. אך אני אומר לכם שאף אחד לא יכול לקבל עזרה ללא תיווכו של אלוהים. הוא היחיד ויישאר לעולם, אבינו מלכנו. הוא היחיד ויישאר לעולם רופא-העל של כל האנושות.

וכל מי שחושב שהוא יכול להפנות את גבו לטבע, שאותו ברא אלוהים ביופיו עבור האנושות, חייב לעשות את כל העולה ברוחו. האמונה היתה שהיחיד המפנה את גבו לטבע ועולה במדרגות התרבות, יבלוט בין ההמון. כאן מונחת הטעות. זוהי הנקודה. זהו מה שחסר לאנשים: טבע. חזרה לטבע! חזרה לאלוהים, ולהכרה בטוב שבבני האדם!

אני לא שואל מהי אמונתו או לאומיותו של היחיד. מה שחשוב הוא שאלוהים בלבד. אך זה שאיבד את אמונתו ורוצה בעזרתו של אלוהים, חייב למצוא את דרכו חזרה לאמונה באלוהים. זה שמצא את הדרך, ויש בו אמונה, ומרגיש מחוייבות להיענות לאמונה זו, הוא זה שיקבל את העזרה.

אני חוזר ואומר לאנשים: 'כל מי שמצא את הדרך שלו אליי, חייב לשחרר את הפחד, ומעל לכל, להשאיר את כספו בבית [...]'. אני מבקש מכם לא לפרט בפניי את מצוקותיכם [...].

עליי לומר לכם ואני בטוח שתסכימו איתי. בעבר בתי-החולים היו מלאים חולים. כיום לא ניתן להבדיל בין בתי-חולים ובתים, כי הם כולם מלאים חולים. כיום יש רק בתי-חולים. בכל מקום מגורים היכן שאנשים מרגישים בבית, יש חולים. זה חייב להפסיק, ואנו עושים כמיטב יכולתנו לעשות לזה סוף. רציתי שתדעו שרופאים רבים הסכימו לשתף פעולה בתפקיד האלוהי הגדול הזה.

אני הייתי מברך זאת אם היתה להם מחוייבות מוחלטת לנושא, כך שאנשים יוכלו לקבל עזרה והחלמה, והאומללות תבוא לקיצה; לא רק עבור אומה אחת, אלא עבור כל האומות, עבור כל האנושות.

כולכם מכירים את המלה הקטנה: אגואיזם. אדם רק צריך להיות אגואיסט פעם אחת בחייו וזאת כשהוא מכוון עצמו להפנים את האוצר האבוד, בריאותו, מחדש [...].

אסור לו להיצמד למחלותיו, לא לחשוב עליהן כל הזמן, אלא להירגע. עליו לשאול את עצמו: 'מה קורה בגופי [...]?'

"אני לא אחראי על ההחלמה. אם אתם חשים שהמלים שלי מופנות אליכם ושאתם זכאים לקבלת עזרה מאלוהים, אז, בשם אלוהים, זה יקרה."

פרק 1

האדם שלא הוערך כהלכה

אין דבר שלא ניתן להחלים ממנו

אין אדם שנכתב עליו יותר מאשר על ברונז גרונינג בתקופה שלאחר מלחמת העולם השנייה בגרמניה. בחודש מרץ 1949, זמן קצר לאחר פרסום ההחלמה בהרפורד שבוסטופליה, שמו הוזכר בכל בית ברחבי המדינה. אלפי אנשים, נכים בגוף ובנפש בעקבות המלחמה ושנחשבו כחשוכי מרפא בהתאם לרפואה הקונבנציונלית, הגיעו אליו כאופציה אחרונה למזור. הוא שוחח איתם אודות אלוהים כרופא-העל, לא רק בשטח טרברהוף קרוב לרוזנהיים, אלא במקומות רבים אחרים בגרמניה, ובהתאם למה שפורסם באחד העיתונים: "מדע התנ"ך" הפך למציאות.

ההיגיון ממהר לבטל מקרים כאלו כמדע בדיוני כי הם לא מתאימים לתבנית החשיבה העכשווית. העובדות, לעומת זאת, מספרות סיפור שונה. לא רק אז, אלא גם כיום, למעלה מ-40 שנה לאחר מותו של ברונז גרונינג, החלמות שמבחינה רפואית לא ניתן להסבירן, מתרחשות דרך השימוש בשיטתו.

בהתחשב במצב הקטסטרופלי של שירות הרפואה הציבורית כיום, יש צורך דחוף לבדוק תופעות אלו ללא דעות קדומות. זה אינו אחראי להיות יהיר, עצל ולדאוג לכסף, לבטל אפשרויות מדהימות של ריפוי רוחני רק מסיבת האמונה בת אלף השנים האומרת "מה שאינו קיים, לא יכול להיות קיים".

למרות זאת, "ריפוי רוחני" הוא תחום נרחב ויש צורך גדול להפריד את החיטה מהמוץ. דחייה כוללת בעקבות ניסיון שלילי מראה על חוסר אובייקטיביות. שרלטנים המחפשים להרוויח על חשבון הסובלים, נמצאים בכל מקום. אין הגנה מפני אנשים כאלה גם כשהם בעלי תואר רפואי או אם קיבלו אישור ממשלתי כמטפלים אלטרנטיביים. לא חכם לבטוח יותר מדי, והדבר יכול לגרום לתוצאות הרוות אסון עבור החולים. הם זקוקים בדחיפות ליעוץ מומחים שהידע שברשותם עולה על החשיבה הקונבנציונלית.

לכן אני נמנע משימוש בדעות קדומות ועוקב אחרי הדו"חות המדהימים של החלמות ברוננו גרונינג, שעדיין קורות כיום. תזכיר הממצאים שלי נמצא בעמודים הבאים. אני מזכיר - למי שיש קשיים להאמין במה שכתבתי, למרות כל ההוכחות, שייזכר בדברי שייקפיר:

"יש דברים נוספים בשמים ובארץ, הורציו, שניתן לדמיין בפילוסופיה שלך."

נראה שראוי להביא מחקר שכזה עם מקרה היסטורי אשר מאשר באופן ברור את הכוח המרפא שעדיין פועל כיום בעזרת שיטתו של ברוננו גרונינג.

במשך למעלה מחמש שנים, מרגרט מאסט (52) מ-א. סבלה מהפרעה חמורה של סתימת עורקים ברגליים (chronic venous insufficiency, CVI), אשר גרמה לה לבעיות חמורות.

היא סיפרה לי:

"הדם לא זרם כלפי מעלה ברגליי. הוא חזר וירד והתוצאה היתה חסימה חמורה בשתייהן. לא יכולתי לעמוד לרגע מבלי להרגיש כאילו רגליי עומדות להתפוצץ. בימי קיץ חמים המצב היה חמור במיוחד, וכשהיה חם יותר, המצב היה בלתי נסבל. הרופא שלי נתן את האבחון הנ"ל, ונתן לי מרשם לגרביים אלסטיות החזקות ביותר שניתן למצוא. גרבתיו את הגרביים מידי יום. למרות זאת, היה עלי בכל זאת להניח את רגליי על כסא בזמן שישבתי. במשך השנתיים האחרונות גם הכסא לא עזר לי. נזקקתי לשולחן גבוה ולכרית. הרופא שלי אמר לי שמצב זה אינו ניתן לריפוי, אך ביכולתו לתת לי מרשם לטיפולים ביתיים שיוכלו לעזור למנוע מהמצב להתדרדר – (מקלחות חמות וקרורות, הברשת רגליי ונעילת נעליים מיוחדות)."

בנוסף לכך, היא סיפרה לי, שבמשך 25 שנה היא סבלה מהתכווצויות שרירי הרגליים באזור השוקיים במשך שעות הלילה. לכך לא עזרה שום תרופה אפשרית.

במשך 20 שנה היא סבלה מדלקת כרונית בעור הפנים, מצב שלא השתפר למרות השימוש בקרמים ובתמיסות רבים.

(מרשמים שכללו Volonimat 20 gr., Acidum salicylicum 0.25, Glycerine 7.5, Eucerin cum aquosum ad 50.0,

Unguentum emulsificans aquosum 50.0, Lotio alba aquosa AA 50.0,
(Liniolital emulsion, Acknefug milk).

במשך למעלה מ-30 שנה היא התענתה בכאבי גב תמידיים, אשר במשך 10 השנים לפני שהכירה את שיטתו של ברוננו גרונינג, כלל לא יכלה לשבת על כסא עץ רגיל. היא נאלצה לוותר על עבודתה המקצועית ובבית השתמשה בכורסה מיוחדת שבעלה עיצב עבורה. מתחת לכריות היה קרש גדול והידיות והגב סודרו כך שמרגרט מאסט יכלה לשבת בתנוחה של חצי ישיבה.

מחלת כלי הדם ההיקפיים גם אילצה אותה לשמור על רגליה מורמות.

בנוסף לכך הרופאים אבחנו osteochondritis L4/5 & L5/S 1. הביטוח הלאומי שקל לתת לה פנסיית נכות בעקבות דו"ח האורתופד.

המגבלות הרציניות הכבידו על חייה במהלך מחלותיה והובילו לדיכאון ועצב רב, עגמת נפש, ייאוש והרגשה הולכת וגוברת של חוסר תקווה. היא הוצפה ברגשות אשמה כלפי משפחתה ובאופן תמידי הרגישה משוכנעת שנכשלה בחייה.

מרגרט מאסט:

"לא פלא שהאומללות הזאת שודרה למשפחתי ובסופו של דבר לילדים היתה הבעת פנים עצובה כשלי. רגשי האשמה שנשאתי, הטרידו אותי במשך שנים. באופן נואש רציתי להיות אמא טובה, אך הדבר ניבצר ממני. קשה לתאר כיצד השפיעו עליי הבעיות התמידיות שנמשכו 20 שנה. לא שינה כמה ניסיתי לשנות את המצב ולהיות חיובית, שום דבר לא עזר. להפך הוא הנכון, הבעיות נערמו ומקרה מצער אחד הופיע לאחר הזה שלפניו.

שום רופא בו התייעצתי במשך השנים, לא יכל לעזור לי."

היא שמעה על שיטתו של ברוננו גרונינג ב-1988 וההחלמות הראשונות קרו זמן קצר לאחר מכן.

"זמן קצר לאחר שיחת המבוא לשיטתו של ברוננו, שמתי לב לזרם ברגליי. מלבד הפסקות קצרות, זאת היתה תחושה מתמשכת קלושה ועדינה. תחושת חום ועקצוץ החלה בתחתית רגלי, אז עברה לחלקה העליון, עד שהיא זרמה לכל אורך החלק התחתון של הרגל. ארבעה חודשים מאוחר יותר יכולתי להוריד את הגרביים האלסטיות. מאז השתמשתי בגרביים ונעליים רגילות. אני יכולה לעמוד

למשך זמן ארוך ללא שום בעיה. לא חווייתי יותר שום כאב. מאז ההחלמה אין לי עוד צורך לשמור שרגליי יהיו מורמות."

מרגרט מאסט עברה בדיקות רפואיות באותה שנה, ולפי בקשתי עברה בדיקות חוזרות ב-1991 על-ידי רופאים עמיתים. ב-1991 היא גם עברה בדיקת אולטרא סאונד.

המצאים של עמיתיי היו כדלהלן:

"בדיקת הגפיים התחתונות נעשתה כי היה חשד ל-CVI. האולטרא סאונד משני הצדדים לא הראה CVI. לא נראו סימנים לדליות ורידים. בדיקת ורידים תחת לחץ לא הראתה סימני תרומבозה."

במשך שיחת המבוא לשיטתו של ברונו גרונינג, נעלמו כאבי הגב שחוותה במשך 30 שנה. פתאום היא יכלה לשבת על כסאות קשים במשך שעות. זמן קצר לאחר שיחת המבוא, היא השתתפה בכנס ויכלה לשבת עד 10 שעות על כסא עץ רגיל. כעת מרגרט מאסט מסוגלת לתפקד בכל תחומי עבודת הבית והטיפול במשפחה. שבעה חודשים לאחר שלמדה על שיטתו של ברונו גרונינג, הפסיקו התכווצויות שרירי השוקיים הליליים שנמשכו במשך 25 שנים.

לאחר שהפנימה את הזרם המרפא במשך ששה חודשים, נעלמה דלקת העור שהיתה לה במשך 21 שנים. אין לה צורך יותר בשימוש בקרמים ובתמיסות.

אותו הסיפור קרה גם בקשר לדיכאון אותו חוותה:

"מאז שהצטרפתי לחוג ברונו גרונינג, לא חווייתי כל דיכאון. אימצתי הסתכלות חיובית על החיים. משפחתי מאושרת ויש בינינו קשרים חדשים. אני שלוה ובטחוני העצמי גבר. כל יום אני מברכת על הסיכוי לחיים חדשים שקיבלתי. אנחנו זוכים לחוות עזרה בדרכים רבות ויכולתי להגיש דו"ח חדש מידי יום.

אני פשוט לא יכולה להפסיק להודות על החיים החדשים שניתנו לי."

איך כל זה אפשרי דרך שיטתו של אדם שנפטר? ברור שאין המדובר בדמיון. ראיתי את הדו"חות הרפואיים. שכנים העירו הערות מרשימות תחת שבועה המאשרים את הסבל שלה במשך עשרות שנים. פגשתי אותה ורבים אחרים שהחלימו ממחלות שנמשכו שנים, דרך השימוש בשיטתו של ברונו גרונינג ויכולתי לספק את עצמי בעניין מצבם הבריאותי המצויין.

האם באמת יש קשר עם האירועים שקורים כיום לאדם שדיבר בפני 30,000 איש בקשר לאלוהים, רופא-העל, בשטח *טרברדוקף* ליד רוזנהיים ב-1949?
 כששמעתי לראשונה על ברונו גרונינג לפני מספר שנים, מלותיו אלו במיוחד הרשימו אותי:

"אין דבר שאינו ניתן לריפוי, אלוהים הוא רופא-העל."

בעבודתי במרפאה, אני חווה את ההפך הגמור מידי יום. לעיתים קרובות ראיתי מטופלים שרוחם נפלה בעקבות אבחנה: "עליך ללמוד לחיות עם זה" או "אני נותן לך ששה חודשים לחיות", יצאו מהמחלקה ללא תקווה לגבי שארית תקופת חייהם. כששאלתי עמיתים כיצד הגיעו לתת אבחנה שכזאת, הם ייחסו זאת לסטטיסטיקות ולניסיונם האישי. הם רצו להיות כנים עם המטופלים שלהם ובשום פנים ואופן לא רצו להפיח בהם תקוות שווא. האם דרך חשיבה זו מקובלת? האם סטטיסטיקות יכולות לתת תחזיות אמינות לגבי גורל הפרט? האם רופא שאינו מרגיש הצדקה להפיח תקוות שווא, יכול להצדיק גרימת חוסר תקווה נואש?

מהי האמת? מי צודק? הרופא בעל הניסיון המודיע למטופל שלו שהוא 'לא ניתן לריפוי', או האיש הבלתי ידוע הזה, שאין לו כישורים אקדמאיים אלא רק בעל חינוך בית-ספר יסודי, שהעזו להכריז באופן פומבי שאין דבר שאינו ניתן לריפוי?

במשך מאות בשנים מיליוני רופאים באמת חתרו לשחרר את מטופליהם מייסורי מחלותיהם. בחברה המודרנית שלנו אלפי בתי-חולים לא חוסכים כסף או מאמץ לעזור לאנשים. מצד שני לא ניתן להתעלם מהעובדה שאפשרויות הרפואה הקונבנציונלית מוגבלות. הסטטיסטיקה מראה זאת בבהירות. למרות הוצאת מליארדים, יש עליה ברורה בחולי, ובהפרעות תפקוד הלב, רומאטיזם, אלרגיות וגידולים, שהם רק חלק מהמחלות המתגברות בצורה אלימה.

ד"ר שיינר, רופא ממינכן, כותב:

"הסטטיסטיקות של המכון המדעי של קופת-החולים הכללית בבד גודסברג מ-1988, מראות שסוגי המחלות השונות גדל בהתמדה. [...] הסטטיסטיקות של קופת-החולים משוות את מקרי בתי-החולים ב-1980 לאלו ב-1988. בכל התחומים ניתן לחזות בעלייה משמעותית. מקרים פסיכיאטריים עלו ב-50%;

מחלות הקשורות במערכת העצבים ובאיברי התחושה – ב-70%; מחלות עצם, שרירים ורקמות – ב-90%; גידולים – ב-30%; בעיות לב – ב-35%. בעת ובעונה אחת, לא קרה במשך כל תקופת ההיסטוריה של מדינתנו (גרמניה) שפנו לרופאים לעיתים קרובות כל כך במשך השנה. רופאים גרמנים כותבים 500 מיליון מרשמים מידי שנה; אם היו עורמים אותם, התוצאה היתה מגדל הגבוה פי 200 מקתדרלת העיר קלן!"

הרפואה נמצאת במצב של משבר. אם ניקח בחשבון את כל ההצלחות במלחמה נגד מחלות אקוטיות, אין ספק שהיא יכולה להציע שחרור לרוב החולים, אך אינה יכולה להציע מרפא.

מצד שני, יש בידי כ-1000 דו"חות המתעדים עזרות והחלמות שהגיעו דרך שיטתו של ברוננו גרונינג. כיצד אפשרי הבדל שכזה? האם יכול להיות שזה בעקבות העובדה שהרפואה המודרנית שכחה את הפקטור היחיד שברוננו גרונינג התרכז בו בעבודתו:

"רופא-העל עבור האנושות הוא ולעולם יישאר אלוהים."

כדי להאיר את עיניכם בעניינים אלו, הייתי רוצה לבחון את חייו של ברוננו גרונינג ואת האירועים שקרו סביבו.

נס הרפורד

האירועים שקרו בהרפורד במרץ 1949 קשורים באופן הדוק לברוננו גרונינג. תחילת עבודתו הציבורית, הממשיכה עד עצם היום הזה, היתה בהחלמה המוצלחת בזמנו של דיטר הולסמן בן ה-9, שסבל משלבים מתקדמים של ניוון שרירים (מחלה חשוכת מרפא המאופיינת באיבוד שרירים; בצורות מסויימות הובילה למוות אצל ילדים צעירים).

בספרו, "הפלא מהרפורד" - "*Das Wunder von Herford*", ד"ר א. קול מדווח:

"החולים מגיעים באלפיהם ומתאספים בעיירה הקטנה ווסטפליאן שבהרפורד, למקום בו נמצא 'רופא הפלא'. באוטובוסים, משאיות, מכוניות, ברגל, בכלי רכב המובלים על-ידי סוסים, באופניים, בחשמלית, בכיסאות גלגלים ובאמבולנסים. יומם ולילה נוהר קהל רב של אנשים ומגיע לכיכר ווילהלם שבהרפורד בפני

בית מס' 7 למקום בו מתאכסן ברונו גרונינג עם הורי הילד שעזר בהחלמתו. הסבל האנושי שאין לו גבול, המופגן פה, מטריד ביותר. [...] הם זורמים מכל רחבי המדינה, [...] מכל אורחות החיים. אמריקאים, אנגלים, בלגים, שוויצרים, שבדים, הונגרים, פולנים ואפילו צוענים, נוהרים לשם זכייה בהחלמה מוצלחת של ילד צועני אילם."

הוא ממשיך:

"הדו"ח שלי אמיתי ומכיל רק מה שיכולתי לראות במו עיניי. עקבתי גם אחרי רכילויות ודיברתי עם אנשים מחפשי מזור שעמדו מחוץ לבית בכיכר וילהלם מס' 7 שבהרפורד. ביליתי לילה בבית 'רופא הפלא' וצפיתי מקרוב בכל המתרחש בדלתיים סגורות. שוחחתי עם רופאים וכמרים. [...] נשארתי בהרפורד במשך שלושה ימים ושלושה לילות שם עבדתי, חוויתי וניסיתי למצוא תשובה לשאלה המרתקת מיליוני בני-אדם לגבי המסתורין בהרפורד."

ד"ר קול מסכם במילים הבאות:

"אף אחד אינו יכול להכחיש שברונו גרונינג כבר עזר בהחלמת חולים רבים שנחשבו כחשוכי מרפא. הרפואה הקונבנציונלית לא בזבזה כל זמן מיותר והסבירה שאין כאן דבר יוצא דופן כשהמדובר במחלה גופנית. אך אין כאן תשובה לגבי מדוע לרפואה הקונבנציונלית יש כל כך מעט הצלחה באותו סוג של טיפול. או שיש כל כך מעט מקרים שעדיף לא לומר דבר? בכל מקרה, שיטת הריפוי החדשה בהרפורד שווה את הסנסציה שעוררה."

מוסדות הממשלה לא יכלו לחלוק בהתלהבות זו. המשרד המקומי לבריאות ציבורית יכל רק לתת לו אישור לטיפול בבעיות נפשיות.

לאחר תקופה קצרה של עבודה ציבורית בהרפורד, נאסר עליו לרפא. הרקע לאיסור היה "החוק הקשור בעבודה מקצועית בתחום הריפוי ללא רישיון לעסוק בו", בקיצור, חוק המטפלים ברפואה משלימה. אך משחרי המזור בכל זאת המשיכו להגיע להרפורד והתנחלו, אחדים במשך ימים, מחוץ לבית במקום בו ברונו גרונינג שכן. בשלב זה הוא קיבל כ-80,000 מכתבים ולעיתים הקהל הגיע ל-5000 איש. השלטונות חזרו שוב ושוב ושחררו את האיסור בעקבות לחצי האירועים. אך בסוף הוא נאלץ לעזוב את הרפורד, ובתחילת יוני 1949 נענה להזמנה שקיבל לבקר בהמבורג. אך גם שם, מפחד השתלטות של חולים על האזור, השלטונות לא הרשו לו לעבוד.

השבועון רווי התערב והציע לממן בדיקה מדעית של עבודתו בבית-החולים האוניברסיטאי בהיידלברג. הצעה זו מטרתה היתה לאפשר לו להמשיך לעבוד. לחקירה במחלקה של פרופסור וון וייזסקר הידוע שצויידה למטרת בדיקות פסיכוסומאטיות, היו תוצאות טובות. מסקנת המדענים היתה "ברונו גרונינג אינו שרלטן, מהפנט או רופא פלא, אלא פסיכותרפיסט מוכשר ברפואה המשלימה (רופא לבריאות הנפש)".

ההחלמות שלו אושרו. למרות זאת בית-החולים לא הנפיק לו רשיון רפואי ולא מומשה העזרה המובטחת לחולים. בינתיים קהל רב של אנשים שוב מצאו את דרכם להיידלברג וברונו גרונינג קיבל הזמנה לבקר בשטח טרברקהוף שליד רוזנהיים. בעל האחוזה, ליאו הווארד, שקיווה שגיסתו הצולעת תחלים, רצה להציע לברונו גרונינג מקום שקט בו יוכל לנוח. אך בעקבות התרעת העיתונות, יותר מ-30,000 איש נאספו בטרברקהוף. גם פה היו דו"חות על החלמות (ראה פרק 4). בהתחלה הממשלה הבווארית הפגינה רצון טוב, אך אז היא אסרה שוב על ברונו ברנו לעבוד, וציטטה את חוק המטפלים ברפואה משלימה.

הוא חיפש דרכים חדשות לזכות בגישה לזקוקים לעזרה. מטרתו להקים בית-הבראה שם יוכל לעבוד יחד עם רופאים, סוכל על-ידי השלטונות. אז הוא עבד זמן מה עם מטפל ברפואה משלימה בחדרים שלו ליד מינכן, אך זה הוביל למשפט הראשון שלו ב-1952 זמן קצר אחר-כך. למרות הערעור של התובע הציבורי, הוא נמצא חף מפשע בנושא הפרת חוק המטפלים ברפואה משלימה. בית המשפט התחשב במצב המשפטי שלא היה מספיק ברור - גישת שלטונות בוואריה שפסחו על שני הסעיפים, שתחילה אפשרו לו לעבוד, ואחר-כך שינו את דעתם. למרות זאת, הם אישרו את האיסור כי עבודתו של ברונו גרונינג עמדה בתנאי חוק המטפלים ברפואה משלימה, ובכך נדרש לקבל רשות מיוחדת מהשלטונות (ראה פרק 5).

בעקבות זאת ברונו גרונינג ניסה לקבל רשות מהמשרד לרפואה ציבורית בשטוטגארט לעבוד כמטפל ברפואה משלימה (1953). למרות זאת, בקשתו נדחתה בטענה רעועה (ראה פרק 5).

שוב הוא ניסה לעקוף את השלטונות כדי לעזור למחפשי העזרה.

ב-1953 אגדת ברנונינג נוסדה כדי לתת לעבודתו בסיס חוקי. בכל מקום בגרמניה ובאוסטריה אורגנו מפגשים בהם יכל לדבר בפני חוגים של מחפשי העזרה.

אך כיון שההחלמות נמשכו, התחיל משפט נוסף ב-1955. השימוע הראשוני נמשך עד אמצע 1957. לא הוכרז פסק הדין הסופי כי גרונינג נפטר בפריס ב-26 בינואר, 1959 לפני שהסתיים המשפט.

רבים שקיוו לקבל עזרה, הרימו ידיים. מספר הנוכחים במפגשי החוגים התדלדל. ואז קרה דבר מדהים. ההחלמות המשיכו בדיוק כפי שהוא חזה! בתחילת שנות ה-80, לאחר עבודה קשה ורבה, קבוצות החוגים התחילו לגדול, הפעם תחת הנהגתה של גרטה הויזלר, שהחלימה בעזרתו של ברונו גרונינג ב-1950. היום ישנם למעלה מ-800 חוגים בכל רחבי העולם. יותר ויותר החלמות יוצאות דופן מדווחות. זכיתי להזדמנות לבדוק חלק מהן בפרוטרוט ויכולתי לאשר, ללא צל של ספק, שההחלמות הרפואיות האלו שאינן ניתנות להבנה, אכן קרו.

כיון שאני משוכנע באמיתות ההחלמות כיום, רציתי לגלות יותר בקשר לברונו גרונינג כאדם. בעזרת הדיווחים של הרבה אנשים שהכירו אותו, שאיתם יכולתי לשוחח, ובעזרת כתבי העת שלו וההקלטות של נאומיו, יכולתי לשחזר תמונה מאוד חיה שלו. זהו נושא הפרקים הבאים.